

- 6) În cazul în care instanța națională constată săvârșirea unui abuz în ceea ce privește angajarea succesivă a unui funcționar public statutar temporar interimar în cadrul SERMAS [Serviciul de Sănătate al Comunității Madrid], care are scopul de a acoperi necesități permanente și structurale de prestări de servicii de către angajați statutari pe durată nedeterminată, având în vedere că nu există vreo măsură efectivă în ordinea juridică națională pentru sancționarea abuzului respectiv și pentru eliminarea consecințelor încălcării reglementării comunitare, clauza 5 din acordul cadru, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE, trebuie interpretată în sensul că obligă instanța națională să adopte măsuri efective și disuasive, care să asigure efectul util al acordului cadru și, prin urmare, să sancționeze abuzul respectiv și să elimine consecințele încălcării normei europene menționate, înlăturând aplicarea normei naționale care împiedică acest lucru?

În cazul unui răspuns afirmativ și astfel cum reține Curtea de Justiție a Uniunii Europene la punctul 41 din Hotărârea din 14 septembrie 2016, cauzele C-184/15 și C-197/15 ⁽²⁾:

Transformarea raportului de muncă statutar temporar interimar/ocazional/în regim de suplinitură într-un raport de muncă statutar stabil, începând chiar cu denumirea de angajat public permanent sau pe durată nedeterminată, care beneficiază de un loc de muncă la fel de stabil precum cel al angajaților statutari permanenți comparabili, ar fi conformă cu obiectivele urmărite de Directiva 1999/70/CE, ca măsură de prevenire și de sancționare a abuzului de raporturi de muncă temporare succesive și de eliminare a consecințelor încălcării dreptului Uniunii?

- 7) În cazul unui abuz de raporturi de muncă temporare succesive, transformarea raportului de muncă statutar temporar interimar în unul pe durată nedeterminată sau permanent poate fi considerată conformă cu obiectivele Directivei 1999/70/CE și cu acordul cadru anexat la aceasta numai dacă angajatul statutar pe durată nedeterminată (în ceea ce privește protecția socială, promovarea profesională, ocuparea posturilor vacante, formarea profesională, concediile, situațiile administrative, situațiile în care raportul de muncă este suspendat, drepturile privind pensia și desființarea locurilor de muncă, precum și participarea la concursurile organizate pentru ocuparea posturilor vacante și pentru promovarea profesională), în conformitate cu principiile permanenței și inamovibilității, cu toate drepturile și obligațiile inerente, în regim de egalitate cu informaticienii statutari pe durată nedeterminată?
- 8) Dreptul comunitar prevede obligația de a reexamina hotărârile judecătorești/actele administrative definitive în împrejurările descrise, atunci când sunt îndeplinite cele patru condiții impuse în [Hotărârea pronunțată în] cauza Kühne & Heitz NV (C-453/00 din 13 ianuarie 2004 ⁽³⁾): 1) în dreptul național spaniol, administrația și instanțele dispun de competența de reexaminare, însă cu restricțiile menționate, care fac exercitarea sa foarte dificilă sau chiar imposibilă, 2) deciziile în litigiu au rămas definitive ca urmare a unei hotărâri pronunțate de către o instanță națională de ultim/unic grad, 3) hotărârea respectivă este întemeiată pe o interpretare a dreptului comunitar care este contrară jurisprudenței Curții și a fost adoptată fără sesizarea cu titlu preliminar a Curții, și [4]) persoana interesată s-a adresat organului administrativ imediat după ce a luat cunoștință de jurisprudența menționată?
- 9) Instanțele naționale, în calitate de instanțe europene care trebuie să asigure efectul deplin al dreptului Uniunii în statele membre, pot și trebuie să solicite și să oblige autoritățile administrative naționale ale statelor membre să adopte, în limitele competențelor lor, dispozițiile relevante pentru eliminarea normelor naționale incompatibile cu dreptul Uniunii, în general, și cu Directiva 1999/70/CE și cu acordul cadru, care figurează în anexa la aceasta, în special?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE din 28 iunie 1999 privind acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

⁽²⁾ Hotărârea din 14 septembrie 2016, Martínez Andrés și Castrejana López (C-184/15 și C-197/15, EU:C:2016:680).

⁽³⁾ Hotărârea din 13 ianuarie 2004, Kühne & Heitz (C-453/00, EU:C:2004:17).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 13 februarie 2018 –
Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)/Administración General del Estado**

(Cauza C-105/18)

(2018/C 161/28)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)

Pârâtă: Administración General del Estado

Întrebările preliminare

- 1) Principiul „poluatorul plătește”, de protecție a mediului, prevăzut la articolul 191 alineatul (2) TFUE, și articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ din 23 octombrie 2000, care stabilește principiul recuperării costurilor serviciilor legate de utilizarea apei, precum și ponderarea economică adecvată a utilizărilor apei, trebuie interpretate în sensul că se opun instituirii unei redevențe pentru utilizarea apelor interioare în scopul producerii de energie, precum redevența care face obiectul prezentei proceduri, care nu încurajează utilizarea eficientă a apei și nu instituie mecanisme pentru conservarea și protejarea resurselor publice de apă și a cărei cuantificare nu are nicio legătură cu capacitatea de a cauza prejudicii acestor resurse, redevența axându-se exclusiv pe capacitatea producătorilor de a genera venituri?
- 2) Este compatibilă cu principiul nediscriminării operatorilor, prevăzut la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2009/72/CE din 13 iulie privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice ⁽²⁾, o taxă precum redevența pentru utilizarea apei care face obiectul prezentei proceduri, care îi vizează exclusiv, pe de o parte, pe producătorii de energie hidroelectrică ce operează în bazinele hidrografice intercomunitare, față de producătorii titulari ai unor concesiuni ce operează în bazinele hidrografice intracomunitare, iar pe de altă parte, pe producătorii care dispun de tehnologii hidroelectrice, față de producătorii de energie care utilizează alte tehnologii?
- 3) Articolul 107 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că reprezintă un ajutor de stat interzis perceperea unei redevențe pentru utilizarea apei precum cea care face obiectul prezentei proceduri, în detrimentul producătorilor de energie hidroelectrică care operează în bazinele hidrografice intercomunitare, prin introducerea unui sistem de impozitare asimetrică în cadrul aceleiași tehnologii, în funcție de amplasarea centralei, fără ca aceasta să fie percepută în cazul producătorilor de energie din alte surse?

⁽¹⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO 2000, L 237, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193).

⁽²⁾ Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO 2009, L 211, p. 55).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 13 februarie 2018 – Energía de Galicia (Engasa) S.A./Administración General del Estado

(Cauza C-106/18)

(2018/C 161/29)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Energía de Galicia (Engasa) S.A.

Pârâtă: Administración General del Estado